

ищж (ищж καὶ συνηθέτερον ще δι' ὅλα τὰ πρόσωπα καὶ ἀριθμούς, ἀπαραλάττως ὡς τὸ θα.), ὅπως καὶ ἐν τῇ Γερμανικῇ γλώσσῃ, ἐν ἣ ὁ μέλλων σχηματίζεται διὰ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ἀπαρεμφάτου καὶ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος γίγνομαι, πλὴν ὄχι συντετμημένως π. χ. ich habe (ἔχω), ich werde haben (θέλω ἔχει ἢ ἔχειν), καὶ τρίτον, ὅτι ὁ μέλλων ἀόριστος ἔχει τὸ βοηθητικὸν ῥήμα ὄχι ἐμπρὸς, ἀλλὰ κατόπιν τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος, ὅπερ ἐνταῦθα εἶναι ἀπαρέμφατος κατ' ἀποβολὴν τῆς καταλήξεως τῇ συνήθους τοῖς Σλαβικοῖς ἀπαρεμφάτοις, ἀλλὰ μὴ οὔσης ἐν χρήσει, ὡς ἐν τῇ γραπτῇ νῦν Ἑλληνικῇ γλώσσῃ ἀποβάλλεται τὸ ν τῆς ἀπαρεμφάτου, θέλω γράφει καὶ ὄχι θέλω γράφειν λέγουσι π. χ. Писа—ищж ἀντὶ писа (τι) ищж.

Σημ: 5. Τὸ ищж (θέλω) ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ σχηματίζεται, писа—ищж, писа—щешь, писа—ще, писа—щемь, писа—щете, писа—ищжть.

Οἱ ἀριθμοὶ εἶναι δύο, ἐνικός καὶ πληθυντικός, (ἡ Σλαβικὴ ἔχει καὶ δυϊκὸν ἀριθμὸν), четж, четемь (ἀναγινώσκω, ἀναγινώσκομεν).

Τὰ πρόσωπα εἶναι τρία (лица), четж, четешь, четé, четémь, четéте, четжть, (ἀναγινώσκω—εις, εἰ, ὁμεν, ετε ουσι).

Αἱ ἐγκλίσεις (Наклонения-та) εἶναι τέσσαρες.

1) Ὀριστικὴ (Изявѣтелно) четж (ἀναγινώσκω) ще четж καὶ τ. λ.

2) Προστακτικὴ (Повелѣтелно) четý (ἀναγινώσκει).

3) Ὑποθετικὴ, (Условно=Conditionnel) ἢ κατὰ συνθήκην καὶ συμφωνίαν γενομένη ἢ λαμβανομένη ἢ ὡς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἡ εὐκτικὴ μὲ τὸ ἄν: ἡμπορῶ ν' ἀναγινώσκω, ἐάν μὲ παρακινήσης, καὶ ἀναγινώσκοιμι ἄν. четвамь, четвахъ и проч.

Σημ: 6. Ἡ ὑποθετικὴ ἐγκλισις ἔχει εἰς τὸν ἐνεστώτα κατάληξιν προστιθεμένην εἰς τὴν ῥίζαν вамь, εἰς τὸν παρα-